11/04/2023

Άγιος Αντίπας, Επίσκοπος Περγάμου: Ο προστάτης των Οδοντιάτρων

/ Βίοι Αγίων

Η Μικρά Ασία υπήρξε μια από τις κοιτίδες του αρχέγονου Χριστιανισμού, όπου θεμελιώθηκε η Εκκλησία του Χριστού από τους αγίους Αποστόλους και ανδρώθηκε από μια πλειάδα μεγάλων αγίων. Ένας από αυτούς υπήρξε ο άγιος ιερομάρτυς Αντίπας, Επίσκοπος Περγάμου.

Έζησε και έδρασε στα χρόνια του **ρωμαίου αυτοκράτορα Δομιτιανού (81-96)** και υπήρξε σύγχρονος πολλών Αποστόλων, από τους οποίους κατηχήθηκε στην

Χριστιανική Πίστη. Σύμφωνα με αρχαία παράδοση, σπούδασε την ιατρική επιστήμη στην περίφημη Σχολή της Περγάμου, όπου δίδασκαν φημισμένοι δάσκαλοι της ιατρικής. Ειδικεύτηκε στη θεραπεία του πόνου και των παθήσεων των δοντιών. Ασκούσε δε την ιατρική επιστήμη αφιλοκερδώς, ανήκε δηλαδή στην κατηγορία των «Αναργύρων» ιατρών, οι οποίοι είχαν τάξει τη ζωή τους στην ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου, σε μια εποχή που δεν υπήρχε κοινωνική μέριμνα και δημόσια υγεία.

Είναι ανάγκη να διευκρινίσουμε πως την ιατρική στην αρχαιότητα ασκούσαν κυρίως αγύρτες ιερείς και τσαρλατάνοι μάγοι της ειδωλολατρικής θρησκείας, επί αδρής αμοιβής, η οποία ήταν απαγορευτική για τους φτωχούς και τους δούλους.Τα «νοσοκομεία» της εποχής εκείνης ήταν τα διαβόητα «Ασκληπιεία», όπου διαδραματίζονταν απίστευτες μορφές απάτης, δεισιδαιμονίας και οικονομικής εκμετάλλευσης. Για πρώτη φορά η ιατρική φροντίδα έλαβε κοινωνικό χαρακτήρα και έγινε προσιτή στους φτωχούς μέσω των Χριστιανών ιατρών «Αναργύρων», οι οποίοι ασκούσαν την εκκλησιαστική διακονία της ιατρικής δωρεάν στο όνομα του Χριστού! Είναι άλλωστε γνωστή η μεγάλη χορεία των «Αναργύρων» αγίων της Εκκλησίας μας.

Ο Αντίπας υπήρξε ένας από τους πρώτους «Αναργύρους» της Εκκλησίας μας, ο οποίος προσέφερε τις ιατρικές του υπηρεσίες δωρεάν σε όσους την είχαν ανάγκη, ανεξάρτητα αν ήταν Χριστιανοί ή όχι. Χιλιάδες άνθρωποι βρήκαν την ίασή τους κοντά του. Χιλιάδων ανθρώπων ανακουφιζόταν ο ισχυρός πόνος των δοντιών τους χάρις στα φάρμακά του και τις ιατρικές πρακτικές του.

Η προσφορά του αυτή στους κατοίκους της **Περγάμου** τον κατέστησε πολύ αγαπητό και σεβαστό. Όταν, το 70 μ. Χ. είχε πεθάνει ο Επίσκοπος Γάιος, κλήρος και λαός του ζήτησαν να χειροτονηθεί Επίσκοπός τους. Μάλιστα, σύμφωνα με την παράδοση, έλαβε την χειροτονία από τον Ευαγγελιστή Ιωάννη, ο οποίος στο βιβλίο της Αποκαλύψεως τον αποκαλεί «μάρτυρα πιστό» (Αποκ.2,13).

Μετά την χειροτονία του άρχισε ένα σπουδαίο ποιμαντικό, ιεραποστολικό και κοινωνικό έργο. Αλλά οι δυσκολίες ήταν ανυπέρβλητες. **Οι Χριστιανοί της Περγάμου** ήταν μια μικρή μειοψηφία και οι ειδωλολάτρες πολλοί και δυνατοί, έχοντας τη στήριξη των φανατικών ειδωλολατρών πολιτικών και θρησκευτικών αρχόντων της πόλεως. Μάλιστα στην Πέργαμο λειτουργούσε φημισμένο «Ασκληπιείο», όπου λατρεύονταν ο «θεός» Ασκληπιός και το οποίο προσέλκυε χιλιάδες ειδωλολάτρες ασθενείς επιφέροντας τεράστιο πλούτο στους ιερείς ψευτοθεραπευτές και μάγους του «ιερού». Επίσης η Πέργαμος ήταν σημαντικό ειδωλολατρικό κέντρο της Μ. Ασίας, όπου λατρεύονταν ο «θεός» Δίας, του οποίου υπήρχε υπερμέγεθες άγαλμά του. Για τούτο ο άγιος Ιωάννης ο θεολόγος στην

Αποκάλυψή του αποκαλεί την Πέργαμο, ως πόλη «όπου ο Σατανάς κατοικεί» (Αποκ.2,13).

Ο Αντίπας ασκούσε αξιοθαύμαστο ποιμαντικό έργο και ιεραποστολικό έργο, προσελκύοντας πλήθος ειδωλολατρών στην Εκκλησία. Παράλληλα, ασκώντας την ιατρική δωρεάν, αποδυνάμωνε το «Ασκληπιείο» και στερούσε πλούτο στους αγύρτες και εκμεταλλευτές ιερείς. Γι’ αυτό και έγινε στόχος τους, αποφασίζοντας να απαλλαγούν από αυτόν.

Οι αδίστακτοι ειδωλολάτρες ιερείς, εκμεταλλευόμενοι τα αυτοκρατορικά διατάγματα κατά των Χριστιανών, παρουσιάστηκαν στον ρωμαίο ηγεμόνα της περιοχής, στον οποίο ανάφεραν ότι τους παρουσιάστηκαν δαίμονες, οι οποίοι τους ανάφεραν ότι τους ήταν αδύνατον να παραμείνουν στην πόλη και να δέχονται τις θυσίες τους, διότι δεν μπορούσαν να συνοικήσουν με τον Αντίπα, Επίσκοπο των Χριστιανών. Τους ενοχλούσε η φωτεινή παρουσία του. Προειδοποίησαν δε τον ηγεμόνα πως οι «θεοί» θα εγκατέλειπαν την πόλη αν δεν εξέλειπαν οι Χριστιανοί.

Ο ηγεμόνας έστειλε και τον συνέλαβαν και τον οδήγησαν μπροστά του και του ζήτησε να αρνηθεί την πίστη του και την ιδιότητά του. Ως επιχείρημα πρόβαλε το γεγονός ότι η θρησκεία των δικών του «θεών» ήταν παμπάλαια και έχει μυριάδες οπαδούς, ενώ η δική του είναι νέα και έχει ελάχιστους οπαδούς.

Ο γέρων Επίσκοπος αρνήθηκε κατηγορηματικά να αρνηθεί την πίστη του και την επισκοπική του ιδιότητα. Όσον αφορά στον ισχυρισμό του, ότι η θρησκεία του είναι πολυτιμότερη, του είπε πως και ο Κάιν είναι πανάρχαιος, αλλά προκαλεί αποτροπιασμό για την αδελφοκτόνα πράξη του. Έτσι και οι ειδωλολάτρες, είναι μεν παμπάλαια η θρησκεία τους, αλλά προκαλούν αποτροπιασμό στους Χριστιανούς, ως λατρεία των δαιμόνων!

Η θαρραλέα ομολογία του **γηραιού Επισκόπου** προκάλεσε την οργή του ηγεμόνα, ο οποίος διέταξε να τον ρίξουν σε πυρακτωμένο χάλκινο ομοίωμα βοδιού και να λάβει έτσι μαρτυρικό θάνατο. Άλλωστε οι διωγμοί κατά των Χριστιανών, που άρχισε ο διαβόητος Νέρωνας (67 μ. Χ.) βρισκόταν σε πλήρη εξέλιξη. Ο Δομιτιανός είχε ανανεώσει τους διωγμούς με διάταγμά του, με την αιτιολογία του «διδράχμου». Ο Αντίπας οδηγήθηκε στον τόπο του μαρτυρίου, γεμάτος χαρά, διότι τον είχε αξιώσει ο Θεός να δώσει τη ζωή του για το Χριστό. Ζήτησε από τους μαθητές του να τιμούν τη μνήμη του και να επικαλούνται τη βοήθειά του όσον αφορά τα προβλήματά υγείας τους, ιδιαίτερα τους πονόδοντους. Έδειξε πρωτοφανή ηρωισμό μπροστά στο μαρτύριο, καταπλήττοντας τους ειδωλολάτρες δημίους του. Τον έριξαν στο πυρακτωμένο ξόανο, όπου ξεψύχησε μέσα σε αφόρητους πόνους, χωρίς να βγάλει ούτε μια κραυγή πόνου. **Ήταν 11 Απριλίου του 83 ή 85 μ. Χ. Την ημέρα αυτή τιμάται η μνήμη του**

. Το σεπτό του λείψανο ενταφιάστηκε με τιμές από τους Χριστιανούς της Περγάμου, επιτελώντας άπειρα θαύματα. Σήμερα υπάρχουν τεμάχια του Ιερού του Λειψάνου σε πολλά μέρη της Ελλάδος και κύρια στο **Άγιον Όρος**, τα οποία συνεχίζουν να θαυματουργούν.

Το 1966, με ενέργειες του αειμνήστου καθηγητή της Στοματολογίας Ορέστη Λουρίδη, καθιερώθηκε ως προστάτης των Οδοντιάτρων και κτίστηκε περικαλλής ναός στον περίβολο της Οδοντιατρικής Σχολής Αθηνών.

Πηγή: **Λάμπρος Σκόντζος/ Pemptousia.gr**